

To byla pankáčovi! Bramborová...

Pokyny k ME v rogainingu zněly poměrně jasně: „Závodí se v okolí Ylläs - finském lyžařském středisku ležícím asi 200 km za polárním kruhem. Do prostoru velikém téměř jako dva KRNAPy (600 km²) pořadatelé rozmístili 60 různě obodovaných kontrol. Limit 24 hodin a závodníci seberte bodů, kolik dokážete. V jakém pořadí – to je na vás. Na občerstvovačkách si naberte vodu z potoka, medvědi a vlci zde v poslední době spatřeni nebyli.

Mapu s kontrolami a bodovým ohodnocením jsme dostali 3 hodiny před startem. V českých terénech si plánujeme trasu po spojnici okolo 105 km. Tady jsme měli z terénu trošku větší respekt, a tak jsme si ustříhli provázek na rovnou stovku. Věděli jsme, že zkušenosti drží v rukávech jiné týmy, a tak jsme hledali, co by mohlo být to naše eso do této partie - půjdeme do toho jako pankáči, protože kdo nic nemá, nic neřeší, nic neztrácí. Takže jsme hned odpálili variantu s návratem do centra závodu, kde bychom se zbytečně zdrželi v hash housu při občerstvování. Pořádný světlo nám musí stačit jen jedno, vždyť je tady na severu tma sotva čtyři hodinky. Každé oblečení se promočí nebo propotí, ponožky nemá smysl v bažinách měnit, povinné náhradní tričko si holt vezmeme. Ale jako správný pankáči jsme si dopřáli krásné zelené okované boty Icebug od Kazboše.

Hrubou trasu jsme si naplánovali poměrně rychle, zoptimalizovali (pro nemanážery vyhodili) nevhodné kontroly, načrtli ústupové varianty a měli téměř hodinu na zalepení mapy a sebrání těch pár švestek, co jsme si s sebou brali. Ale jak to tak bývá, start klasicky nestíháme a Ludva se vyměšuje u lopaty Caterpillar, když ho míjí 800 startujících běžců. V sedle na sjezdovce už ale jsou před námi jen legendy tohoto sportu Bořan se Sádlem a když na další kontrolu vypínáme mozek a děkujeme DNA za pevné kotníky, už si nerušeně postupujeme závodem sami. Kontroly naskakují, Red Bull rozmíchaný v Coca Cole funguje, v každé bažině křičíme „nehoupat“, prostě si závod užíváme. Po dvou hodinách mě trošku rozhazuje asi metrový had, kterého téměř hrotem Ice Bugu probodnu. Jak tady takové teplomilné zvíře může přežít? Vzápětí maličko chybujeme, když v bažinách ztrácíme cestu, která je v zimě využívána jako truck pro skútry. Brzy ale postup narovnááme a frčíme na vlně euforie dál a začínáme jako v dobách centrálního plánování plnit nad plán. Místo 1 km za 15 min dáváme 1 km za 10 min. První dvě možnosti na prodloužení plánované trasy ještě odmítáme s tím, že terén se může změnit, v noci zpomalíme, začneme chybovat, sobi nám přestanou zvedat tempo a náladu. Ale když jsme na 17. kontrole místo v deset večer již v půl sedmé, začínáme si přihazovat kontroly, které bychom normálně nebrali.

V osm se zatáhlo a na závodní prostor spadlo naráz několik panáků vody s ledem, takže ještě druhý den dopoledne se po lese válejí haldy krup. Pro nás to znamená běžet ještě usilovněji, protože punkáč Ludva si nevzal dlouhý propocovák a běhá tady za polárním kruhem jenom v tričku a Pertexce. Ještě než se setmí, brodíme dvacetimetrovou řeku, ale hloubka nedosahuje kritické výšky nad stehna. V noci přichází první chyba v dohledávce na asi 5 minut, ale další terčíky již se Silvou a čelovkou nacházíme jak po másle, a tak se odměňujeme kyselými rybičkami. Nad ránem přichází terén, kterého jsme se obávali - popadané břízky, zarostlé bažiny, bush a rozvodněné potoky. Osm kiláků se zde prodíráme téměř dvě a půl hodiny. Trošku nám zde padají pyšné frňáky dolů, což je ale dobře, protože opět prší. V poslední části závodu se terén opět zrychluje, a tak v poklidu vyzobáváme kontroly, které jsme původně plánovali jako „co kdyby“.

Z poslední kontroly je to do cíle kilák po silnici a máme na to celou hodinu. Šmajdáme si a naplno vychutnáváme bolístky nasbírané během závod (Ludva dokonce druhý den vytahuje trumf v podobě zvrklého kotníku).

Teplý bujón v cíli rychle odplavuje drobné výčitky z vynechaných dobře bodovaných kontrol v první části závodu a mírné zklamání ze čtvrtého místa. Na první dva týmy bychom ale ani tak neměli. Druzí Estonci vypadali na vyhlášení, že snídají syrové soby a rukama kácejí stromy. První Fini na vyhlášení nebyli. Museli prý ještě před ceremoniálem odcestovat. Hádám, že na přechod Grónska...

Pár obrázků z dění:

Popisek: „V sedle na sjezdovce už jsou před námi pouze legendy Sádlo s Boříkem.“

Popisek: „Hrubou trasu jsme si naplánovali poměrně rychle.“

Popisek: Cíl po 23 hod 22 min a 41 sec.

Štěpán Skripnik